

Bohoslužba 21. 3. 2021 (5. neděle postní – Judica)

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.

Introit: Dopomoz mi, Bože, k právu, ujmi se mého sporu, dej mi vyváznout před bezbožným pronárodem, před člověkem záludným a podlým! Tys přece moje zástita, Bože. (Žalm 43,1–2a)

Pozdrav

Píseň: 209

Modlitba: Laskavý Bože, slyš volání celého tvorstva a vysvobod' je z pout hříchu. Ty před námi otevíráš novou budoucnost. Tvůj syn Ježíš z lásky k nám trpěl a zemřel a skrze něho nám dáváš nový, věčný život, který je silnější než smrt. Dej, ať na sobě poznáváme moc jeho smrti a vzkříšení a vydáváme o něm věrohodné svědectví. Pomoz nám, abychom ti mohli sloužit v dokonalé svobodě a radovat se ze tvé nekonečné lásky. Prosíme o to skrze Tvého Syna, našeho Pána a bratra Ježíše Krista, jenž s Tebou a s Duchem svatým žije a kraluje na věky věků. Amen.

1. čtení: Jeremjáš 31,31–34

Píseň: 119,1–4

2. čtení: Jan 12,20–33

Kázání

Evangelium 5. neděle postní nám předkládá částečné opakování témat, na něž jsme již v průběhu tohoto období liturgického roku narazili. Vzpomeňme na předpověď Ježíšovy smrti, na slova o ztrátě života, která je ziskem, na slova o soudu.

Záminkou k této Pánově řeči se stává touha některých poutníků, aby se s ním mohli setkat. Tito lidé, kteří dorazili do Jeruzaléma oslavit Velikonoce, představují jistou protiváhu k Ježíšovým oponentům. Nejsou to totiž patrně rození Židé, ale pohané, kteří se buď zcela přimkli k židovství a přijali jeho pravidla, nebo alespoň s judaismem silně sympatizovali. Snad proto, že mluví řecky, se obracejí na Filipa, učedníka, který nese řecké jméno a pochází z oblasti, kde se řecký vliv projevoval. Zdá se, že v tomto případě nejde jen o senzacechtivost

návštěvníků metropole, ale o opravdovou touhu po setkání s výjimečnou osobností. Ježíš táhne. Snad nám zde Jan představuje prvotiny pohanských následovníků Ježíše. Někteří Ježíše odmítají, jiní po něm touží. Tak jako dnes.

Není jasné, zda se poutníkům jejich přání splnilo. Zda uviděli. Jako by to nebylo pro evangelistu podstatné. Snad to může znamenat, že vidět není až tak důležité. Nemusíme se oddávat honbě za senzacemi a neobyčejnými úkazy. Možná nám má stačit to, co vidíme běžně. Realita, které jsme vystaveni. Z ní máme odečíst to podstatné. Nechat ji k sobě promlouvat a hodnotit na základě Písma. A hlavně vidět hlouběji, tedy pod povrch věcí, za oponu. Důležité je ovšem také slyšet. Naslouchat slovům Písma, Božímu hlasu v našem nitru. Druhým lidem. Udržovat si vnitřní sluch ve formě, navzdory hluku světa.

Ježíš ví, že nastává jeho hodina. Vrcholná část jeho poslání. Vše se dovrší v přijetí kříže. Bude tím oslaven, nikoli potupen a poražen. Nelpí na vlastní vůli a vlastním prospěchu. Ano, je ochoten sám sebe zmařit. Je to třeba, protože jeho oběť přinese bohatý užitek. Mnoho dobrého. Narážíme zde na krásný a srozumitelný obraz, teď, na počátku jara, dost přiléhavý. S Ježíšovou smrtí je tomu podobně jako se zrnem, které musí být v zemi zmařeno, aby z něj mohla vzejít několikanásobná úroda. Rozmnožený užitek. Možná je toto vyjádření smyslu Ježíšovy smrti důležitější, než všelijaké teorie o tom, proč musel zemřít. Jeho smrt byla nesobeckým vydáním sebe samého ve prospěch ostatních. Pro dobro druhých. Sobectví a sebestřednost, hledění si jen vlastního, nic prospěšného nepřinese. Díky vám, kteří jste to pochopili a různými způsoby a na různých polích se podílíte na šíření a násobení dobra. I za tu cenu, že vás to něco stojí. Možná se ještě budete divit, co jednou vzejde z toho, co jste zaseli. Třebaže se možná zatím nezdá, že by to mělo valný smysl.

Snaha o zajištění a nezávislost vlastního života, moderním termínem o „seberealizaci“ tak není nejlepším způsobem, jak se na světě zařídit. Výhradní starost o sebe samého nepřinese potřebný užitek. Život jsme dostali, život je cenným Božím darem, a proto slova o nenávisti k němu patrně nechtějí vyzývat k opovrhování sebou a k záměrnému maření života. Ale je dobré a potřebné zachovávat vůči sobě jistý odstup. Nedělat ze sebe střed vesmíru. Vidět se s nadhledem a vidět i potřeby druhých. Místo toho se nám nabízí možnost spoléhat na Boha, na jeho pomoc a sám sebe nebrat tak vážně. Dobře to objasňuje křest. V něm se vzdáváme sami sebe, umíráme sami sobě, a svěřujeme se Bohu, v němž a od něhož dostáváme nový život. Následovat Ježíše a dát se do jeho služby. Takový postoj dokáže Bůh ocenit.

Ano, Pán jde vědomě cestou, po níž je třeba, aby se ubíral. Ale není prost obav. Pro nás je tady – snad povzbuzující a utěšující – náznak, že ani on nebyl imunní vůči úzkosti a otřesu. Nebyl ušetřen toho, co prožíváme my. Nenávist k životu neznamena ani pro něj nadšené vyhlížení utrpení. Ale nade vše je mu Boží vůle. Necouvá. Chce oslavit svého Otce. Připomíná to prosbu o posvěcení Božího jména z modlitby Páně. Prosbu, kterou často, možná bezmyšlenkovitě, vyslovujeme. Pro Ježíše je to ale důležitá věc. Prosí o ni. A ten, k němuž volá, se k němu přiznává. Otec s Ježíšem byl a bude. Mezi nimi je pevné pouto. Ježíš plnil ve

svém působení Boží vůli a zpřítomňoval svého Otce. Učil a poskytoval znamení umožňující rozpoznat, kým je. Bůh skrze něho promlouval. Pomůže ještě něco tomu, jemuž to nestačí? Třeba hlas Boží, zvuk z nebe? Zdá se, že nikoli. Slova, znamení i samotný hlas Boží se dají vykládat různě. Není to jednoduché. My máme oproti Ježíšovým současníkům výhodu. Nemůžeme se nad ně povyšovat. Už jsme informováni o tom podstatném. Písmo nám vykládá, jak se věci mají. Ale stejně to křesťanům nestačí, aby se vyvarovali strachu, nevíry nebo hříchu. A pokud si představíme, že bychom měli tehdy zaujmout k Ježíšovi stanovisko, dokázali bychom se rozhodnout správně? Byli bychom na tom lépe, než ti, kteří jej nepřijali? Poznali bychom v něm Božího Syna?

V Ježíšově kříži, v této vrcholné hodině, se rozhodne o osudu světa. Připravuje se převrat. Ten, kdo dosud vládnul světu, bude svržen. V tom bude spočívat záchrana světa. Paradoxně k tomu dojde v události, která vypadá jako čisté fiasko. To podstatné je totiž ukryto v paradoxu. Vítězství se dokonává ve zdánlivém zmaru, ve ztrátě. Vítězství, které umožní, aby Ježíš po cestě uřednictví přetáhl, ty, kdo jdou za ním, do svého království

Píseň: 662

Přímluvy: Volejme k Bohu slovy „Pane, smiluj se“.

Milosrdný Bože, Tvůj Syn se dokázal zřít sám sebe, aby přinesl mnohý užitek. Dej, ať i naše životy přinášejí dobré ovoce. Pane, smiluj se.

Prosíme o brzké výrazné zlepšení epidemie a za návrat k běžnému životu. Pane, smiluj se.

Prosíme za lékaře, zdravotní sestry, ošetřovatele, za učitele, politiky a další profese, které jsou v současnosti vystaveny velkým nárokům. Pane, smiluj se.

Prosíme za lidi na okraji společnosti, za chudé a opuštěné, zoufalé a vyděšené. Pane, smiluj se.

Prosíme za ty, kteří kvůli pandemii trpí psychickými problémy, samotou nebo ztrátou zaměstnání a příjmů. Pane, smiluj se.

Prosíme za to, co se děje za našimi hranice – v Barmě, Bělorusku, Sýrii i jinde. Dávej pokoj a svobodu tam, kde chybí. Pane, smiluj se.

A ostatní prosby i díky předložme Bohu v tiché chvíli.

Modlitba Páně

Píseň: 310,1–5

Ohlášky

Program v týdnu:

V úterý v 17 hod. schůze staršovstva on-line.

Ve středu od 17,30 „střední“ generace on-line. Zvány jsou i další věkové skupiny.

Ve čtvrtek od 19 hod. se můžeme připojit k biblické hodině on-line z trutnovského sboru.

Údaje k připojení si můžete vyžádat u br. faráře.

V neděli 28.3. v 9. hod. se sejdeme k bohoslužbám. Připomínáme, že v noci na neděli se mění čas. Bohoslužby v psané podobě a odkaz na záznamy kázání k poslechu najdete na internetových stránkách sboru.

Takový je plán, prosím, sledujte aktuální dění ve společnosti a informace na webu sboru.

Českokobratrská církev evangelická se připojuje k celorepublikové iniciativě "Minuta ticha za oběti pandemie", která proběhne v pondělí 22. března 2021 v pravé poledne.

Zájemci o nový Ev. zpěvník se mohou přihlásit v kanceláři, kde je připraven objednávkový list. Probíhá Postní sbírka pro Diakonii, dary se přijímají v kanceláři. Přispět můžete rovněž prostřednictvím webové stránky <https://postnisbirka.diakonie.cz>.

Dary k uhrazení opravy píána se taktéž přijímají v kanceláři.

Sbíráme trvanlivé potraviny, své příspěvky můžete dávat do krabice na stole, příp. přinášet na faru během týdne (po domluvě).

Před týdnem jsme vykonali celocírkevní sbírku na podporu církevního tisku, činila 2 460 Kč.

27. března začne sčítání lidu. Ve formuláři lze nepovinně vyplnit údaj o náboženské víře.

Synodní rada k tomu poslala dopis, v němž prosí členy i příznivce církve, aby příslušnou kolonku vyplnili.

Příští týden si připomínáme narozeniny br. Tomáše Růžičky a s. Aničky Albrechtové. Do dalšího času jim přejeme Boží vedení, pomoc, zdraví a pohodu.

Poslání: Každý ať slouží druhým tím darem milosti, který přijal; tak budete dobrými správci milosti Boží v její rozmanitosti. (1. Petrův 4,10)

Požehnání: A pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.

Píseň: 691